

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemaníkovej a členov senátu JUDr. Petra Dukesa a Ľubomíry Kúdelovej v právnej veci žalobcu **1./ JUDr. J. J.**, správca konkurznej podstaty úpadcu B. S., a. s. B., R., B., žalobcu **2./ A., s. r. o.**, Š., P., IČO: X., obaja zastúpení JUDr. J. C., advokátom, B., B., proti žalovanému **S. I., a. s.** D., B., IČO: X., zastúpený advokátom JUDr. M. B., Š., B., **o neúčinnosť právnych úkonov**, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7 Cb/342/ 2001–154 zo dňa 16. 10. 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7 Cb/342/2001 – 154 zo dňa 16. 10. 2008 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi trovy odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 7 Cb/342/ 2001–154 zo dňa 16. 10. 2008 rozhodol tak, že určil, že mandátne zmluvy uzavreté medzi úpadcom a žalovaným dňa 16. 08. 1996 a 10. 05. 1996 sú voči konkurzným veriteľom úpadcu B. S., a. s. so sídlom v B., P., neúčinné. Žalovaného zaviazal vrátiť do konkurznej podstaty sumu 10 000 000 Sk so 17% úrokmi z omeškania od 11. 04. 2001 až do zaplatenia.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že konkurz na úpadcu bol vyhlásený 22. 04. 1998. Z mandátnych zmlúv uzavretých dňa 10. 05. 1996 a 16. 08. 1996 zistil, že ich predmetom bolo vykonanie odbornej pomoci pri prieskume trhu, nadviazanie obchodných kontaktov s výrobcami uvedenej techniky, organizačné zabezpečenie týchto obchodných kontaktov a stretnutí na účet mandatára a výroba manipulačnej techniky. Dôkaz o tom, že zmluvné plnenie bolo poskytnuté žalovaný nepredložil. Konajúci súd dospel k záveru, že zmluvným stranám bolo, muselo byť zrejmé, že účelom uzavretia mandátnych zmlúv bolo ukrátiť konkurzných veriteľov budúceho úpadcu. Dohodnutú cenu 5 000 000 Sk konajúci súd označil za nereálnu, nadsadenú s cieľom odčerpať finančné prostriedky z účtu finančných prostriedkov. V zmysle uvedených dôvodov dospel k záveru, že podľa ustanovenia § 15 ods. 2 ZKV bolo možné odporovať a že správca konkurznej podstaty v súlade s ustanovením § 16 ods. 4 ZKV dôvodne požadoval od žalovaného vrátiť do podstaty sumu 1 000 000 Sk. Citoval ustanovenia § 369 ods. 1, § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka a rozhodol tak ako je uvedené vo výroku rozhodnutia. Vo vzťahu k žalobcovi v 2. rade žalobu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto rozhodnutiu, v časti ktorou bol žalovaný zaviazaný podal žalovaný v zákonnej lehote podaním doručeným súdu 08. 12. 2008 odvolanie, v ktorom uviedol, že finančné prostriedky neboli uhradené z prostriedkov žalobcu v 1. rade na základe mandátnych zmlúv zo dňa 16. 08. 1996 a zo dňa 10. 05. 1996. Namietal, že mandátne zmluvy boli uzavreté na základe predstavenstva a že prvostupňový súd sa s touto skutočnosťou nezaoberal. Zároveň namietal, že prvostupňový súd sa nezaoberal so skutočnosťou vyplývajúcou zo zmluvy o postúpení pohľadávky a z Dohody o postupe pri vymáhaní pohľadávky. Pokiaľ ide o mandátne zmluvy žalovaný namietal, že konajúci súd sa nevysporiadal, že na základe mandátnej zmluvy uzavretej medzi mandatárom a firmou C. T. s. r. o. mandantom B. S., a. s. dňa 19. 12. 1994 bolo dohodnuté, že mandatár bude na základe tejto zmluvy vykonávať odbornú pomoc a úspešne zastupovať mandanta pri vymáhaní neuhradených pohľadávok voči dlžníkovi Fondu národného majetku Slovenskej republiky. Citoval článok IV. mandátnej zmluvy, z ktorého podľa žalovaného iba vyplýva, že mandant splnomocnil mandatára na predkladanie návrhov na spoluprácu a na prevod vymohnutých prostriedkov, ktoré zmluvné strany vyberú. Žiadna plná moc na výkon odbornej pomoci firmou C. T. vystavená nebola a že je na strane žalobcu toto

preukázať. Samotná zmluva v ktorej nie je plnomocenstvo neoprávňuje podľa žalovaného mandátára konať v mene mandanta vo vzťahu k tretím osobám. S poukazom na § 33 ods. 1 Občianskeho zákonníka žalovaný uviedol, že ak splnomocnenec prekročil svoje oprávnenie vyplývajúce z plnomocnestva je splnomocniteľ viazaný iba, pokiaľ toto prekročenie schválil. Žalovaný namietal, že konajúci súd sa nezaoberal s náležitosťami plnomocnestva a v tomto smere nevykonal žiadne dokazovanie. V sporných mandátnych zmluvných je uvedené, že B. S., a. s. sú zastúpené firmou C. T., s. r. o. ale nie je uvedené na základe čoho firma C. T., s. r. o. zastupuje B. S., a. s. Vzhľadom na nepreskúmateľnosť žalovaný navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného v napadnutej časti nevyhovel.

Predmetom odvolania je rozsudok, ktorým prvostupňový súd určil, že mandátne zmluvy uzavreté medzi úpadcom a žalovaným dňa 16. 08. 1996 a 10. 05. 1996 sú právne neúčinné. Z obsahu napadnutého rozhodnutia jednoznačne vyplýva, z akého dôvodu prvostupňový súd uviedol, že v danom prípade mohol žalobca odporovateľnosť uplatniť a na základe akých dôvodov dospel, že ide o mandátne zmluvy neúčinné na základe čoho zaviazal žalovaného do konkurznej podstaty úpadcu sumu získanú na základe mandátnych zmlúv žalovaným vrátiť žalobcovi.

Z odvolania žalovaného vyplýva, že prvostupňový súd sa nezaoberal s tvrdením žalovaného, že za žalobcu mandátne zmluvy uzavrela spoločnosť C. T., s. r. o. ktorú spoločnosť B. S., a. s. na takýto úkon nespĺnomocnila. Žalovaný tvrdí, že je dôkazné bremeno na žalobcovi aby preukazoval, že spoločnosť C. T., s. r. o. na uzavretie mandátnych zmlúv splnomocnil. Z predložených dokladov je zrejmé, že žalobca keď uplatnil právo na odporovanie mandátnych zmlúv mal za to, že ide o mandátne zmluvy platné, čo je základnou podmienkou pre určenie neúčinnosti zmlúv. Žalobca pri uplatnení nároku vychádzal, že ide o mandátne zmluvy platné a fakt, či na uzavretie zmlúv splnomocnil spoločnosť C. T., s. r. o. nepokladal za sporný. Spochybnenie tejto skutočnosti žalovaným, či úpadca na uzavretie zmluvy splnomocnil inú spoločnosť, pokiaľ úpadca vychádza z toho ,že ide o zmluvu platne

uzavretú, je právne irelevantné. Pokiaľ žalovaný bol názoru, že mandátne zmluvy neboli platne uzavreté bolo jeho vecou aby platnosť mandátnych zmlúv spochybnil, čo však v jeho záujme nebolo, a preto ide obranu účelovú. Fakt, že žalovaný na základe mandátnych zmlúv plnenie vo výške 10 000 000 Sk prijal a v tom čase netvrdil, že ide o zmluvy neplatné, sporný nie je. Najvyšší súd Slovenskej republiky obranu žalovaného v celom rozsahu označil za právne nedôvodnú a napadnuté rozhodnutie z jeho správnych dôvodov podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že mu žiadne trovy nevznikli, a preto mu trovy v odvolacom konaní nepriznal.

P o u č e n i e : Proti touto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave dňa 19. januára 2010

JUDr. Jana Zemaniková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková